

Nr 23.

Af herr **Ericson, Hans**, om höjning af anslaget till sjöbeväringens vapenöfningar samt beklädnad och ersättning därför.

Af kända orsaker hafva väsentliga inskränkningar i flottans öfningar måst vidtagas under åren 1910 och 1911. Om dessa inskränkningar alltjämt få fortgå, är fara värdt, att personalens krigsduglighet i betänkelig grad kommer att nedgå. För vidmakthållandet af landets sjöförsvär är det därför af synnerlig vikt att tillräckliga medel anslås till flottans öfningar.

I samband med genomförandet af nytt redovisningsväsende för flottans fartyg hafva en del åtgärder vidtagits, som hafva till följd en minskning af de medel, som äro afsedda för flottans öfningar. I statsverkspropositionen föreslås sålunda att år 1913 från anslaget till flottans öfningar skall öfverföras till flottans nybyggnad och underhåll 155,000 kronor. Detta belopp, utgörande medeltalet af från öfningsanslaget bestridda ut- och afrustningskostnader för åren 1906—1909, har beräknats på sätt framgår i sakkunnigas betänkande och förslag angående förenkling af redovisningsväsendet vid marinen, II, afgifvet den 12 oktober 1911. Beträffande beräkningsgrunden framhålla de sakkunniga själfva att »ehuru utredningen gifvit vid handen såsom otvifvelaktigt, att icke alla de kostnader, som sålunda fått utgå från öfningsanslaget, också bort därifrån utgå, lærer det icke kunna ifrågasättas att bestämma ökningen i underhållsanslaget till ett mindre belopp, än medeltalet af hvad under senare åren afförts från öfningsanslagen för ut- och afrustningskostnader, då erfarenheten gifvit vid handen att underhållsanslaget, äfven då det varit befriadt från dessa kostnader, visat sig vara för knappt tillmätt». De sakkunnige framhålla sålunda, att, om detta belopp skulle öfverföras från öfningsanslaget, detta minskades med en större summa, än hvad rättvisligen borde, och föreslå därför, att öfningsan-

slaget i sammanhang med genomförandet af det förändrade sättet för ut- och afrustningskostnadernas bestridande måtte minskas med blott 100,000 kronor. Kungl. Maj:t har emellertid, såsom nyss nämnts, uti den till Riksdagen afgifna propositionen föreslagit öfningsanslagets minskande med 155,000 kronor.

Genom kungl. bref den 15 december 1911 har Kungl. Maj:t bestämt, att öfningskostnaden för sjöbeväringen från och med den 1 januari 1912 tillsviðare skall i första hand bestridas af anslaget till flottans öfningar, samt att ersättning för berörda kostnad skall beredas nämnda anslag genom omföring från anslaget till sjöbeväringens vapenöfningar efter beräkningsgrund af 1 krona 86 öre per beväringssman och öfningsdag.

Förut nämnda sakkunniga beräknade denna kostnad för år 1909 — det första år, hvarunder den utsträckta värnplikten fullständigt trädde i kraft — till 2,13 kronor, därvid uträkningen grundade sig icke på det verkliga antalet tjänstgöringsdagar för värnpliktige, utan på det antal öfningsdagar, som beräknats med ledning af det antal beväringssmän, som inryckt till tjänstgöring.

Lägges verkliga antalet tjänstgöringsdagar till grund för beräkningen, utgjorde däremot enligt af chefen för marininstaben till Konungen den 1 december 1911 afgifven underdånig utredning, denna kostnad 2,18 kronor per beväringssman och öfningsdag, hvarvid öfningskostnad för militärarbetare ej medräknats. Kungl. marinförvaltningen har med stöd af vunnen erfarenhet ansett sig böra beräkna öfningskostnaden efter icke lägre belopp än 2 kronor 10 öre per man och dag, hvarvid ämbetsverket har upptagit öfningskostnad jämväl för värnpliktiga militärarbetare.

Då verkliga öfningskostnaden sålunda visat sig utgöra 2 kronor 18 öre för beväringssman (ej militärarbetare) och dag, men öfningsanslaget endast godtgöres 1 krona 86 öre, måste sålunda af de medel, som äro anslagna till stammens öfningar, för hvarje beväringssman tagas i anspråk ett belopp af 32 öre per dag.

Med i propositionen beräknade 622,900 öfningsdagar för beväringssmän utgör således det belopp af reservationsanslaget till flottans öfningar, som skulle komma att tagas i anspråk för bestridande af öfningskostnader för beväringen, 199,328 kronor.

Om de ut- och afrustningskostnader, som hittills utgått af anslaget till sjöbeväringens vapenöfningar från år 1913, komme att bestridas af anslaget till flottans nybyggnad och underhåll, bör öfningskostnaden för beväringssman och dag upptagas 20 öre lägre än den

ofvan angifna och sålunda vid beräkningen af förslagsanslaget till sjöbeväringens vapenöfningar samt beklädnad och ersättning därför upptagas till 1 krona 98 öre.

Om denna öfningskostnad lägges till grund för beräkningen blir öfningskostnaden för

622,900 öfningsdagar à kronor 1: 98	kr. 1,233,342
i stället för i propositionen upptagna	„ 1,034,014
alltså en ökning af	kr. 199,328

eller afrundadt 199,300 kronor.

Att reservationsanslaget för flottans öfningar visat sig vara för knappt, framgår af de upprepade framställningar, som, enligt hvad af Kungl. Maj:ts proposition synes, af marinens myndigheter blifvit gjorda. Såväl chefen för marinstaben som kungl. marinförvaltningen hafva beräknat en förhöjning för år 1913 af ifrågavarande anslag med 300,000 kr. vara erforderlig.

Under sådant förhållande torde reservationsanslaget till flottans öfningar ännu mindre böra belastas med utgifter för beväringens öfvande, för hvilkas bestridande särskildt förslagsanslag finnes i riksstaten upptaget.

Till förekommande häraf torde förslagsanslaget till sjöbeväringens vapenöfningar samt beklädnad och ersättning därför böra beräknas till det belopp, som med stöd af vunnen erfarenhet närmare öfverensstämmer med den verkliga kostnaden af 1 krona 98 öre för beväringensman och öfningsdag, ut- och afrustningskostnader ej inberäknade.

På grund af hvad sålunda anförts, får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen, vid bifall till Kungl. Maj:ts framställning under 5 hufvudtiteln punkt 6 om öfverflyttning af 91,000 kronor från det nu i riksstaten med 1,616,500 kronor uppförda förslagsanslaget till sjöbeväringens vapenöfningar samt beklädnad och ersättning därför till anslaget till flottans nybyggnad och underhåll, måtte i riksstaten för år 1913 höja det därefter återstående anslaget till sjöbeväringens vapenöfningar samt beklädnad och ersättning därför, 1,525,500 kronor, med, utöfver i Kungl. Maj:s proposition föreslagna 21,500 kronor, ett ytterligare belopp af 199,300 kronor till 1,746,300 kronor.

Stockholm den 25 januari 1912.

Hans Ericson.